

מסורת הש"ס

(א) צבי"מ הגורקא: א"ע
משיגוע גט ליהר מורשת
למלך דלדדדדדדדדדדדדדדדד
(ב) לקמן (א) ג"ה הא
אין קטן עושה שילה
ורש"י ל"ג ל"ה (ד) בכתמ"
לימא מינה גט ויצימ
דדיה. (ה) (ו) מוספמא פ"ד
ע"ש. (ז) [שם פ"ד
(ח) בכתמ"י מוסק: רבי,
ה"ל צ"מ ע"ה.] ט) נראה
שח"ל ליה. (י) [שם]
(יא) ע"י משה מלך פ"ו
מה גירוסין ד"ה

פסקי רי"ד

[illegible]

(א) ז"ל הילך כמו שאמרה.

האומר פרק ששי גימין

סג.

עין משפט
נר מצוה

ז א ב מ"י פ"ו מהלכות
גירושין הל"ב סמג
ע"נ כ טו"ע אה"ע סימן
קמ סע" ט וע"ס:
ה ג מ"י שם טו"ע שם
סע" ו:
ז ד ה מ"י שם הל"א
טו"ע שם סע" ו:
י ו מ"י שם הל"י טו"ע
שם סע" ח:

מוסף רש"י

[illegible]

(קדושין מד:).

הכי השטא צעלאז איז אסאך אפפאל הסקבל לי גיטוי. אמרה ליה היא והוא אמר לצעל אסאך אמרה הצא לי גיטוי וצעל אמר ליה הילך כמה שזמרה איצא למיפשט עזיין מרדכי נחמן דאי אמר רב נחמן עלה משיגיג גט לידו מגורשת איצא למיפשט דלציבורא ידיה סמיך ולא הימניה אלף תלה צדעה ומסריה ניהליה צבורת קבלה: ואי נמי. הוה אמר רב נחמן עלה משיגיג גט לידה מגורשת פשטיין מינה דלציבורא ידיה סמיך והימניה דהכי אמרה ומסריה לידה צבורת הולכא: אלף. השטא דלמר רב נחמן מגורשת ליכא למיפשט טעמא משום דסמיך דלציבורא דלשליח

בשלמא אי איתמר איפכא.

כלל איפכא הוי מצי
למימר בשלמה אי אמר רב נחמן
משהגיע גמ לידה מגורשת הוה ש"מ
לדאיבורא לידה סמיך אלל משום
בדליתמר איפכא אימרי תרי מוסי
נקטיהי: ר"י אומר בכוין אם רצה
לחזור לא יחזור. דהולך כזי ואע"ג
דבסוף פ"ק (לעיל דף יד:) סבר ר'
יהודה הנשיא דהיינו רבי דהולך לאו
כזי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא
כיון שאמר ליה שלמי אשתך אמרה
קבל לי גיטי סתמא דמילתא לדעתא
דחבי ידיב ליה:

דקדמה

הכא נמי כיון שנתן ענינו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה
הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה
הכא טעין אמר רבא תא שמע ^אקמנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גמ
עד שיגיע גם לידה כי מטי גיטא לידה מיהא מגרשה ואמאי ^בוהא לאו
שליח להולכה שוייה אלא אמרינן כיון שנתן ענינו לגרשה מימר אמר תיגרש
כל היכי דמגרשה ה"נ כיון שנתן ענינו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי
דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקמן וגמר ונתן ^גלה
לשום הולכה דידה הכא טעין ת"ש ^דהבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל
לי גיטי התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הולך ותן לה
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור יחזור ימשהגיע גם לידה מגורשת מאי לאו
קבלה אקבלה והולכה אהולכה לא קבלה אהולכה והולכה אקבלה אי
קבלה אהולכה מכי מטי גיטא לידה לאלתר ליהוי גיטא שמעת מינה
דאדיבורא דידה קא סמיך הכי השתא התם קאמר ליה הילך כמה
שאמרה הבא ^המי קאמר ליה הילך כמה שאמרה ת"ר ^והתקבל לי גיטי
ואשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אומר הולך ותן לה זכי לה והתקבל
לה רצה לחזור לא יחזור ר' נתן אומר הולך ותן לה רצה לחזור יחזור
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור רבי אומר בכולן אם רצה לחזור
לא יחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה
לחזור יחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא ^זאי איפשי אתא לאשמעו ^חואיבעית
אימא הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא לה הילך לר' נתן כזכי דמי או
לאו כזכי דמי ת"ש האומר התקבל גם זה לאשתי או הולך גם זה לאשתי
רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור

הוא אלא שלוחו ידידיה הוא: ה"ג ואמאי הא לאו שליח להולכה שוייה: אדם יודע שאין שליחות לקנות ואין זה שליח לקבלה וגמר ונמנו לשם הולכה: ואשפת אמרה גרסי' בכולהו: הולך וזן לה זכי לה והספקל לה. אחד מכל השלוחות הללו אמר לו: רבה לחזור יחזור. מפרשין לה ואליהן: מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה. וזי והספקל דקמי קאי אאשפת אמרה התקבל והולך וזן לה דקמי קאי אאשפת אמרה הבא וקמי בתרייהו משיגיג גט לידה מגורשת ומיזבנת דרב נחמן מקבלה אקבלה דקמי הבא לי גיטי ואשפת אמרה התקבל והוא אומר התקבל דבהדיא יביהי מיהליה בתורת קבלה ובעל זכר הכי הוא ואיהי נמי לא שוייתה וקמי דהוי מיהא שליח להולכה דכיון שנתן ענינו לגרשה כ"ז כדלעיל וכו"ש היכא דלמר לו היך כמה שאמרה דליכא למימר לאו אדכריה וספקל אלא דעתה מלה ושויה נמי שליח להולכה: לא קבלה. דקמי זכי לה והתקבל לה היך אהולכה אאשפת אמרה הבא לי דלדאי נמי שליח לקבלה שוייתה שהרי אמרה לו התקבל ולקמיה פריך אס רבה לחזור אמאי יחזור: והולכה. דקמי הולך וזן לה אאשפת אמרה התקבל: ממי מטי גט לידה. דשליח מיגרש דהא תרייהו שליח לקבלה שוייה ואמאי אס רבה לחזור יחזור: ה"ג שמע מינה דאדיבורא ידידיה. דשליח סמך כלומר מיפשוט מדקמי יחזור דאדיבורא ידידיה סמך ואיהו א"ל אשפת אמרה הבא לי והא מיהמינה והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי אסמר דרב נחמן איפכא התקבל לי גיטי ואשפת אמרה הבא והוא אמר היך כמה שאמרה ואמר רב נחמן משיגיג גט לידה מגורשת הוה פשטינן מיהינה דאדיבורא דשליח סמך: הכי השאב הסא קאמר ליה היך כמה שאמרה. הא דלמרן לעיל דאי אסמר דרב נחמן איפכא כי הא דכחא התקבל לי גיטי ואשפת אמרה הבא לי גיטי והוא אמר היך כמה שאמרה הוה אמר דרב נחמן דכשיגיג גט לידה הוא דהויא מגורשת הוה פשטינן מיהינה דאדיבורא ידידיה סמך דהא קאמר ליה היך כמה שאמרה וכיון דלא מיגרשה בקבלה דהאי איכא למיפשט מיהנה צעין דהשוכר^א דאיבעי לן צבי האי גוונא דהאי כמה שאמרה דקאמר ה"ק^ב לה מהימנא לי דהכי קאמרה ובתורת הולכה יביהי מיהליה: הבא. דקאמר ליה זכי והתקבל: מי קאמר ליה היך כמה שאמרה. דמיפשוט צעין דהשוכר^ב מיהנה הא דקמי הבא יחזור משום דכיון דלמר ליה שליח להולכה עשאמי אשפת ואיהו א"ל התקבל אדם יודע שאין עושה שליח לקבלה והתקבל והולך קאמר אבל אי אמר לו היך כמה שאמרה אימא לו דאדיבורא ידידיה סמך ולא מיהמינה ובדעתה מלה ואס רבה לחזור לא יחזור דתרייהו שליח לקבלה שוייהו: ס"ד ר' רבה לחזור לא יחזור. קסבר הולך כזי דמי: אמר לו אפשי ספקל גלי דעמינה דהולך דקאמר ליה לאו זי הוא: ה"ג היך לרבי נתן כזי דמי: לא: השאב אמרה התקבל לי גיטי. כלומר ואס ספקל גלי דעמינה דהאשה התקבל ונתנו ליה הבעל בכתב משמי לשונות הללו רבה לחזור לא יחזור:

מנאי